

Publicerad 2016-07-11 18:58 av rimbaudesque

svart bustier

S v a r t B u s t i e r

[jag ligger krossad på golvet]

tänker på dig i din svarta bustier
sittandes under dina gardiner
jag kramar min ölburk lite hårdare
varför gör du mitt liv svårare

än vad det redan är
jag håller dig kär
var jag än går
genom alla år

vi har haft mycket tid tillsammans
och under årens långa hopplösa lopp
har det varit dagar fyllda av nån annans
version av kärlek, smärta och av hopp

inte min
och inte din
var jag än går
genom alla år

nu sitter jag här på saturday night fish fry bar
i mitten av new york och i närheten av ett hav
av folk som jag, losers som dricker och svär
vi skriker ut namnen på alla vi nånsin hållit kär

det finns en kärlek så ren
att den inte lämnar några märken
såsom mina fingrar genom ditt hår
eller din hand på mitt lår

den kan inte uttryckas i ord
det vore som ett hedersmord
den flyger bara förbi
men den svider som ett bi

och jag ligger krossad på golvet

genom alla dessa år

Bonusdikt:

[vi har haft det som verlaine och rimbaud]

jag hörde en popsång igår, om en man som var på drift
han visste inget längre, han höjde tummen för att få lift
och det är tuff match för två dunkande hjärtan idag
men ändå så tar du dig in och så bryter varenda lag

vi ligger tysta i en krater, du bara ler
medan vi ser på vår nutid brinna ner
och det har varit en lång natt
och jag har letat som besatt

efter känslor som är försvunna
men vissa slag är redan vunna
andra är förlorade innan de börjat
vissa går över under en enda natt

och nu, med ditt flammande hår, så står du här
men hur kan du säga att du är så självständig när
du snor allt jag har och delar det med dina flickor
dina ringbeklädda fingrar är fortfarande i mina fickor

du ringlar fortfarande hår mellan dina smala fingrar
du har inte stängt dina låar trots att vintern attackerar
och mannen på drift är kvar på samma skitiga hak
han kunde lika gärna ligga död i en utländsk isvak

ja, vi har verkligen haft ett stormigt jävla hav mellan oss
vi har kommit tillbaka till varandra, för att slita oss loss
vi har haft det som verlaine och rimbaud har
men du kommer göra mig så ensam när du far

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rimbaudesque med Poeter.se id #51326 innehar upphovsrätten